

Sygn. akt I NSW 5164/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu wyborczego K. K.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej
przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 30 lipca 2020 r.

wyraża opinię, że zarzut protestu jest bezzasadny.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 lipca 2020 r. (data oddania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego) K. K. wniosła protest przeciwko wyborowi Andrzeja Dudy na Prezydenta Rzeczypospolitej, zarzucając naruszenie przepisów ustawy dotyczących głosowania, a mianowicie art. 6 ust. 2, poprzez doręczenie jej pakietu wyborczego w terminie uniemożliwiającym odesłanie go na czas, co doprowadziło do pozbawienia wnoszącej protest możliwości skorzystania z gwarantowanego jej w Konstytucji czynnego prawa wyborczego, a ponadto miało wpływ na wynik wyborów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Stosownie do art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 979; dalej: u.wyb.2020) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyniku wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 u.wyb.2020 w zakresie w niej nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r., poz. 684 i 1504 oraz z 2020 r., poz. 568; dalej: k.wyb.).

Stosownie do art. 323 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy rozpoznaje protest w składzie 3 sędziów, w postępowaniu nieprocesowym, i wydaje opinię w formie postanowienia w sprawie protestu. Art. 323 § 2 k.wyb. przewiduje, że opinia powinna zawierać ustalenia co do zasadności zarzutów protestu, a w razie potwierdzenia zasadności zarzutów – ocenę, czy przestępstwo przeciwko wyborom lub naruszenie przepisów kodeksu miało wpływ na wynik wyborów.

Podniesiony przez wnoszącą protest zarzut opóźnionego doręczenia pakietu wyborczego okazał się bezzasadny – a to z następujących przyczyn.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 u.wyb.2020 konsul, nie później niż 6 dni przed dniem wyborów, wysłał pakiet wyborczy do wyborcy wpisanego do spisu wyborców, który wyraził zamiar głosowania korespondencyjnego za granicą, z zastrzeżeniem ust. 3, pocztą nierejestrowaną. Konsul może przekazać pakiet wyborczy również w inny sposób, jeżeli operator wykonujący usługi pocztowe lub przewozowe w państwie przyjmującym nie daje rękojmi należytego wykonania usługi przesyłki nierejestrowanej.

Jak wynika z wiadomości e-mail, wysłanej przez Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w L. do wyborców zapisanych do głosowania korespondencyjnego w obwodowej komisji wyborczej nr (...) w L. (w tym do wnoszącej protest), załączonej jako dowód do protestu, pakiety wyborcze zostały

nadane do tych wyborców w dniu 18 czerwca 2020 r. Powyższe oznacza, że Konsul dotrzymał terminu, o którym mowa w powołanym powyżej art. 6 ust. 2 u.wyb.2020.

Nieprawidłowości polegające na opóźnionym doręczeniu pakietu wyborczego, które dotknęły wnoszącą protest, nie powstały zatem z przyczyn leżących po stronie Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w L.. Konsul, który nie jest zresztą organem wyborczym wymienionym w Dziale II Kodeksu wyborczego „Organy wyborcze”, nie odpowiada jednocześnie za działania francuskiego operatora wykonującego usługi pocztowe – kwestie te pozostają bowiem nie tylko poza polską jurysdykcją, ale przede wszystkim wynikają ze sposobu organizacji działalności operatora pocztowego państwa przyjmującego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 323 § 1 i 2 k.wyb., orzekł jak w sentencji postanowienia.